

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L., s. r. o., Š., IČO: X.**, proti žalovanému: **C., spol. s r. o., B., IČO: X.**, o zaplatenie 19 115,56 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 26 Rob 297/2009, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 06. decembra 2011, č. k. 2 Cob 81/2011-67, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 06. decembra 2011, č. k. 2 Cob 81/2011-67 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V uznesením z 22. decembra 2009 č. k. 26 Rob 297/2009-44 konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 750,29 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca si žalobou uplatnil právo na zaplatenie 19 115,56 eur s príslušenstvom titulom neuhradenej faktúry, a pred vydaním platobného rozkazu vzal žalobný návrh postupne svojimi podaniami v celom rozsahu späť, keďže žalovaný po podaní žaloby uhradil žalovanú pohľadávku. Konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, ods. 3 O. s. p. a o náhrade trov rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Na odvolanie žalovaného proti uvedenému uzneseniu, vydanému vyšším súdnym úradníkom, sudca Okresného súdu Bratislava V uznesením zo 14. septembra 2010, č. k. 26 Rob 297/2009-56 napadnuté uznesenie v časti náhrady trov konania zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 150 ods. 1, ods. 2 O. s. p., pričom uviedol, že pred podaním žalobného návrhu dal žalovaný žalobcovi na vedomie, že si svoje pohľadávky splní. Konštatoval, že žalovaný urobil všetky opatrenia, aby zabránil podaniu žaloby a začal svoju pohľadávku plniť

bez vedomia hrozby z prípadných sankcií vyplývajúcich z podanej žaloby, o ktorej nemal vedomosť, keďže žaloba mu nebola ani doručená.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 06. decembra 2011, č. k. 2 Cob 81/2011-67 odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 30. januára 2012.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti uzneseniu odvolacieho súdu na základe podnetu žalobcu mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O. s. p., v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/, písm. c/ O. s. p. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch dovolania uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 26 Rob 297/2009 nebol súdom vydaný ani platobný rozkaz, ani európsky platobný rozkaz, ani rozkaz na plnenie, ani zmenkový platobný rozkaz a ani šekový platobný rozkaz. Výrok o trovách bol v danej veci súčasťou uznesenia o zastavení konania. Podľa jeho názoru nebol naplnený znak „výroku o trovách v platobnom rozkaze“, ktorý je podmienkou pri závere o neprípustnosti odvolania podľa § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania žalobcu pre jeho neprípustnosť je tak rozhodnutím, ktoré spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Takéto odmietnutie odvolania je súčasne postupom súdu, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, čím došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p. (§ 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

K mimoriadnemu dovolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že o žalobnom návrhu žalobcu ako žalovaný nemal vedomosť až do 28. januára 2010, kedy voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 22. decembra 2009, č. k. 26 Rob 297/2009-44 podal odvolanie. Mal za to, že žalobca so splátkovým kalendárom na dlžnú sumu súhlasil, keďže voči nemu nemal žiadne námietky. Poukázal aj na skutočnosť, že žalobca a žalovaný spolu naďalej spolupracujú a žalovaný si svoje záväzky plní v celom rozsahu. Navrhol, aby dovolací súd rozhodol totožne ako rozhodol Okresný súd Bratislava V.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.), na základe podnetu žalobcu (§ 243e ods. 1 a ods. 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p., môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatorne (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolateľ v dovolaní poukazuje na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p., teda že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) a dovolacieho dôvodu podľa § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p., teda že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska citovaného ustanovenia významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide aj v prípade ak odvolací súd odmietne odvolanie, ak pre takéto odmietnutie neboli splnené podmienky.

Právnym posúdením veci je treba rozumieť činnosť súdu, pri ktorej tento zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu úpravu na zistený

skutkový stav. Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Odvolačný súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p.

Podľa § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p., odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o odvolaní proti výroku o trovách v platobnom rozkaze, európskom platobnom rozkaze, rozkaze na plnenie, zmenkovom platobnom rozkaze a šekovom platobnom rozkaze.

Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa uznesením z 22. decembra 2009, č. k. 26 Rob 297/2009 zastavil konanie pred vydaním platobného rozkazu z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. Výrok o trovách konania bol súčasťou uznesenia o zastavení konania. Z uvedeného vyplýva, že súd nerozhodoval o trovách v platobnom rozkaze, európskom platobnom rozkaze, rozkaze na plnenie, zmenkovom platobnom rozkaze a šekovom platobnom rozkaze preto v prejednávanej veci neprichádza do úvahy dôvod neprípustnosti odvolania podľa citovaného ustanovenia § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p., na ktorý poukázal odvolací súd v napadnutom rozhodnutí.

Odvolačný súd vec neprávne právne posúdil, keď v dôsledku nesprávnej aplikácie ustanovenia § 202 ods. 3 písm. m/ O. s. p. odmietol odvolanie žalobcu proti výroku o trovách ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 243 ods. 1 písm. c/ O. s. p. je preto opodstatnený. Odmietnutím odvolania, pre ktoré neboli splnené podmienky, bola žalobcovi zároveň odňatá možnosť konať pred súdom (§ 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.).

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243b ods. 2 a ods. 4 O. s. p, dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1, v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.).

Právny názor dovolacieho súdu je pre ďalšie konanie záväzný (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková